

Kinderen genieten van grappig 'Vogelkind' van De Stilte

Eigenlijk zou een kind een recensie van de nieuwe voorstelling *Vogelkind* van De Stilte moeten schrijven, en niet een volwassene. Het gaat hier immers om jeugd dans, om een theaterstuk dat geschikt is voor kinderen vanaf 4 jaar. Die kijken anders, reageren anders, voelen anders en fantaseren anders. Maar ik heb wel Carmen bij me, een meisje dat zelf ook danst. Zij is de graadmeter op deze middag van de première. Ze weet van niets, trouwens. Vanuit mijn ooghoeken gluur ik zo nu en dan naar haar om te zien hoe ze reageert. Ze is er vanaf het eerste moment helemaal bij, net zoals de andere kinderen in het Chassé Theater. Terwijl er echt niet veel spektakel aan te pas komt. Twee danseres-

JEUGDDANS

● **Gezien: 'Vogelkind' door dansgezelschap De Stilte, choreografie Bruno Caverna en Marcela Giesche, zondag 13 november in het Chassé Theater in Breda**

sen, een danser en een soort tent op een verder kaal podium. Dat is het zo'n beetje. O ja, ook een stel stelten waar ze mee jongleren. En aan het eind nog het spel met de vogelhandpop. Meer niet. Er zijn associaties te maken met uit het nest vallen, uit het ei komen en de eerste vleugelbewegingen. Hier en daar denk ik wel eens: maak nou eens vaart, of: met wat

betere verlichting was het effect groter geweest. Carmen heeft daar geen last van. Zij zit de hele tijd op het puntje van haar stoel. Ook als het naar mijn idee een beetje saai wordt, dat bewegen om elkaar heen, blijft zij gebiologeerd kijken naar het schouwspel. Elke pas, elke grimas komt op haar af als een verrassing. En lachen dat ze doet! Krullen bij mij de mondhoeken heus wel zo nu en dan spontaan omhoog, zij zit geregeld dijen te kletsen. Bijvoorbeeld als de twee danseressen zittend, met de rug naar het publiek, vogels nadoen in hun bewegingen en geluiden. Grappig gedaan, constateer ik. 'Superleuk!', roept zij naderhand. Dat is nogal een verschil in beleving. Maar Carmen heeft gelijk.

Annelies Vlaanderen